

Bilag 2

MINISTERIET FOR OFFENTLIGE ARBEJDER

Den 9. november 1978

Den 30. november 1978 har folketingsmedlem Glistrup stillet mig følgende spørgsmål nr. 155:

»Kan ministeren give en detaljeret redegørelse for de muligheder, der er for at opnå en fast Storebæltsforbindelse gennem privat finansiering?«

Svar:

I anledning af spørgsmålet og begrundelsen herfor har jeg indhentet følgende udtalelse fra Statsbroen Store Bælt:

»Statsbroen Store Bælt har siden efteråret 1976 modtaget en række skriftlige og personlige henvendelser fra internationalt arbejdende banker og »brokers«, hvorved de pågældende institutioner har søgt information om Storebæltsprojektet og tilbudt deres assistance ved finansieringsspørgsmålets løsning. Ingen af disse henvendelser har haft karakter af konkrete tilbud.

Repræsentanter fra de pågældende institutioner har alle været opmærksomme på, at loven om anlæg af en bro over Store Bælt og dermed de almindelige betingelser for SSBs virksomhed indebærer en adskillelse af broens projektering, konstruktion og finansiering.

Henvendelserne har derfor taget udgangspunkt i lovens § 7, stk. 2, ligesom også SSB stedse har henvist besøgende bankfolk til også at tage kontakt til Statsgældskontoret.

Bankfolk fra Vesttyskland, Storbritannien og USA har over for SSB udtrykt, at det ville være muligt på gunstige betingelser at finansiere broens opførelse på de internationale lånemarkeder; i nogle tilfælde har man skitseret en egentlig projektfinsiering, hvorved der både kunne skaffes likviditet i selve opførelsesperioden og senere en konvertering af byggelån til endelig, langfristet finansiering.

Man har hævdet, at det ville være en fordel for SSB, om lånene kunne optages i SSBs navn, garanteret af den danske stat, hvilket også er anlægslovens forudsætninger, jfr. bemærkningerne til lovforslagets §§ 6 og 7.

Enkelte henvendelser har tillige haft som udgangspunkt, at SSB søgte at udnytte andre landes eksportkreditfaciliteter bedst muligt i forbindelse med valg af entreprenører og den nærmere bestemmelse af, hvilke ydelser til broens konstruktion som kunne fremskaffes fra entreprenørens hjemland. Sådan finansiering vil normalt fremstå som meget fordelagtigt, hvad betingelser angår, men indeholder naturligvis den binding, at entreprenørens hjemland opnår leverancer til brobyggeriet, hvor andre synspunkter fører til, at leverancerne bliver danske.

Af næsten alle henvendelser er fremgået, at Danmark har en meget høj kreditværdighed i det internationale banksystem, og at man muligvis ville kunne opnå mere fordelagtige lånevilkår ved finansiering af broprojektet som sådan, end den danske stat normalt opnår ved betalingsbalancelån.

Endelig er det fremgået af henvendelserne fra internationale bankfolk til SSB gennem de seneste 2 år, at vilkår og muligheder for at opnå international finansiering af en Storebæltsbro naturligvis nok også er afhængig af omfanget af lånemuligheder. Selv om de internationale markeder for udlån af denne type er vokset voldsomt i de senere år, er lånebehovene både i de industrialiserede lande og i udviklingslandene vokset tilsvarende. Den høje danske kreditværdighed skulle dog fortsat kunne medvirke til, at et projekt som Storebæltsbroen kunne placeres i konkurrence med andre projekters internationale finansiering.«

Denne udtalelse giver mig ikke anledning til kommentarer.

Ivar Hansen